

Europeiska unionens officiella tidning

L 131

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextionde årgången

20 maj 2017

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

BESLUT

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2017/864 av den 17 maj 2017 om ett Europaår för kulturarv (2018) 1

II Icke-lagstiftningsakter

INTERNATIONELLA AVTAL

- ★ Information om ikraftträdandet av partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Cooköarnas regering 10
- ★ Rådets beslut (EU) 2017/865 av den 11 maj 2017 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet vad avser frågor som rör straffrättsligt samarbete 11
- ★ Rådets beslut (EU) 2017/866 av den 11 maj 2017 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet vad avser asyl och non-refoulement 13

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/867 av den 7 februari 2017 om klasser av arrangemang som ska skyddas vid en delvis egendomsöverföring enligt artikel 76 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ⁽¹⁾ 15

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/868 av den 19 maj 2017 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	20
--	----

BESLUT

★ Rådets beslut (EU, Euratom) 2017/869 av den 16 maj 2017 om utnämning av en ledamot av revisionsrätten	22
---	----

Rättelser

★ Rättelse till kommissionens förordning (EU) 2017/693 av den 7 april 2017 om ändring av bilagorna II, III och V till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 vad gäller gränsvärden för bitertanol, klormekvat and tebufenpyrad i eller på vissa produkter (EUT L 101, 13.4.2017)	23
--	----

I

(Lagstiftningsakter)

BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2017/864

av den 17 maj 2017

om ett Europaår för kulturarv (2018)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 167,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I Europas kulturarv ingår ideal, principer och värden som utgör en gemensam europeisk källa till hågkomst, förståelse, identitet, dialog, samarbete och kreativitet. Kulturarvet spelar en roll för Europeiska unionen och i ingressen till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) anges att signatärstaterna inspirerades av Europas kulturella, religiösa och humanistiska arv.
- (2) I artikel 3.3 i EU-fördraget anges att unionen ska respektera rikedomerna hos sin kulturella och språkliga mångfald och sörja för att det europeiska kulturarvet skyddas och utvecklas.
- (3) I artikel 167 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ges unionen i uppdrag att bidra till kulturens utveckling i medlemsstaterna med respekt för dessas nationella och regionala mångfald samtidigt som unionen ska framhäva det gemensamma kulturarvet. Unionens insatser ska syfta till att främja samarbetet mellan medlemsstaterna och vid behov stödja och komplettera deras verksamhet när det gäller bland annat att förbättra kunskaperna om och sprida de europeiska folkens kultur och historia samt att bevara och skydda kulturarv som har europeisk betydelse.
- (4) Som kommissionen lyfte fram i sitt meddelande av den 22 juli 2014 med titeln *En integrerad kulturarvsstrategi för Europa* bör kulturarvet ses som en gemensam resurs till nytta för alla, som vi bevarar för kommande generationer. Det är därför ett gemensamt ansvar för samtliga intressenter att bevara kulturarvet.
- (5) Kulturarvet är värdefullt för Europas samhällen ur kulturell, miljömässig, social och ekonomisk synvinkel. Det innebär att en hållbar förvaltning av kulturarvet utgör ett strategiskt val för 2000-talet, vilket rådet understryker i sina slutsatser av den 21 maj 2014 ⁽³⁾. Kulturarvets bidrag i form av mervärde, kompetens och sysselsättning samt livskvalitet är underskattat.

⁽¹⁾ EUT C 88, 21.3.2017, s. 7.⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 27 april 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 maj 2017.⁽³⁾ Rådets slutsatser av den 21 maj 2014 om kulturarvet som en strategisk resurs för ett hållbart Europa (EUT C 183, 14.6.2014, s. 36).

- (6) Kulturarvet är en central del av den europeiska kulturagendan ⁽¹⁾ och bidrar till dess mål, nämligen främjande av kulturell mångfald och interkulturell dialog, främjande av kultur som en drivkraft för kreativitet samt främjande av kultur som ett väsentligt inslag i unionens internationella förbindelser. Det är också ett av fyra prioriterade områden för det europeiska kultursamarbetet 2015–2018, som fastställs i den nuvarande arbetsplanen för kultur, antagen av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet den 25 november 2014 ⁽²⁾.
- (7) Kulturarvet omfattar, enligt rådets slutsatser av den 21 maj 2014, ett brett fält av resurser som ärvts från det förflutna i alla former och aspekter – materiella, immateriella och digitala (ursprungligen digitala eller digitaliserade), däribland monument, platser, landskap, färdigheter, seder och bruk, kunskap och uttryck för mänsklig kreativitet såväl som samlingar som förvaras i och förvaltas av offentliga och privata organ som museer, bibliotek eller arkiv. Kulturarvet inbegriper även filmarvet.
- (8) Kulturarvet har formats under århundraden genom växelverkan mellan kulturella uttryck från de civilisationer som har funnits i Europa. Ett Europaår för kulturarv kan uppmuntra till att förstå varför det är viktigt att skydda och främja kulturyttringarnas mångfald. Ett sätt att uppnå detta är utbildning och program ämnade att sprida mer kunskap till allmänheten, i linje med de skyldigheter som anges i Unescokonventionen från 2005 om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar, som unionen och medlemsstaterna är part i.
- (9) I enlighet med artikel 30 i Förenta Nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som unionen och de flesta medlemsstater är parter i, erkänner parterna i konventionen rätten för personer med funktionsnedsättning att på lika villkor som andra delta i kulturlivet och de ska vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att personer med funktionsnedsättning bland annat bereds tillgång till platser för kulturella föreställningar eller tjänster, såsom teatrar, museer, biografer, bibliotek och turistservice och så långt som möjligt till minnesmärken och platser av nationell kulturell betydelse.
- (10) Det europeiska Access City-priset har visat att det både är möjligt och god praxis att göra städers kulturarv tillgängligt, på sätt som respekterar kulturarvet och dess värde, för personer med funktionsnedsättning, äldre personer och personer med nedsatt rörlighet eller andra typer av tillfälliga funktionsnedsättningar.
- (11) Kulturarvet spelar en viktig roll för sammanhållningen i ett samhälle i en tid när den kulturella mångfalden ökar i Europa. Platser som tilldelats det europeiska kulturarvsmärket har en stark europeisk dimension och har valts på grund av den roll de spelat i Europas historia. Tillsammans med de europeiska kulturhuvudstäderna ökar dessa platser känslan av att tillhöra ett gemensamt europeiskt rum. Därför bör komplementaritet med Europaåret för kulturarv eftersträvas. Nya arbetssätt kring kulturarv, med deltagarperspektiv och interkulturellt perspektiv, samt utbildningsinitiativ som erkänner alla former av kulturarv som lika viktiga, kan öka förtroende, ömsesidigt erkännande och social sammanhållning, vilket även visats av det internationella samarbetet inom ramen för Europarådet.
- (12) Kulturarvets betydelse erkänns även i FN:s 2030-agenda för hållbar utveckling (nedan kallad *2030-agendan*), där det anges att världsmedborgarskap, kulturell mångfald och interkulturella dialoger är övergripande förutsättningar för en hållbar utveckling. 2030-agendan visar även att alla kulturer och samhällen kan bidra till, och på ett viktigt sätt möjliggöra, hållbar utveckling. Kultur nämns specifikt under flera mål för hållbar utveckling i 2030-agendan, i synnerhet i mål 11 (städer och arv) samt i mål 4 (utbildning) och, i fråga om turism, i mål 8 (hållbar tillväxt) och mål 12 (konsumtionsmönster).
- (13) Det växande erkännandet på internationell nivå av behovet att ställa människan och mänskliga värden i centrum av ett större kulturarvskoncept som löper över flera sektorer gör det viktigare att bredda tillgången till kulturarv, bland annat mot bakgrund av dess positiva inverkan på livskvaliteten. En sådan bredare tillgång kan uppnås genom att man vänder sig till olika målgrupper och förbättrar tillgängligheten hos platser, byggnader, produkter och tjänster, med hänsyn till särskilda behov och konsekvenser av demografiska förändringar.

⁽¹⁾ Rådets resolution av den 16 november 2007 om en europeisk kulturagenda (EUT C 287, 29.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ Slutsatser av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om en arbetsplan för kultur (2015–2018) (EUT C 463, 23.12.2014, s. 4).

- (14) Ansvar för politiken i fråga om underhåll, restaurering, konservering, återanvändning, tillgänglighet och marknadsföring av kulturarv och relaterade tjänster är i första hand nationellt, regionalt eller lokalt. Trots detta har kulturarvet en tydlig europeisk dimension, som utöver kulturpolitiken ingår i andra politikområden inom unionen, såsom utbildning, jordbruk och landsbygdsutveckling, regional utveckling, social sammanhållning, havsfrågor, miljö, turism, den digitala agendan, forskning och innovation samt kommunikation.
- (15) År 2018 har en symbolisk och historisk betydelse för Europa och dess kulturarv, eftersom det markerar ett antal avgörande händelser, såsom 100-årsminnet av första världskrigets slut och självständigheten för flera medlemsstater, liksom 400-årsminnet av trettioåriga krigets början. Europaåret för kulturarv kan därför ge möjlighet att förstå vår samtid bättre, genom en fördjupad och gemensam förståelse av det förgångna.
- (16) För att fullt ut utnyttja kulturarvets potential för europeiska samhällen och ekonomier kräver bevarande, stärkande och förvaltning av kulturarvet en effektiv förvaltning baserad på delaktighet (dvs. på flera nivåer och med flera aktörer) och ett förstärkt samarbete mellan olika sektorer, såsom anges i rådets slutsatser av den 25 november 2014 ⁽¹⁾. Sådan förvaltning och sådant samarbete inbegriper alla intressenter, inklusive myndigheter, kulturarvssektorn, privata aktörer och organisationer i det civila samhället, såsom icke-statliga organisationer och frivilligorganisationer.
- (17) Dessutom uppmanade rådet i sina slutsatser av den 25 november 2014 kommissionen att överväga möjligheten att lägga fram ett förslag om ett Europaår för kulturarv.
- (18) I sin resolution av den 8 september 2015 rekommenderade Europaparlamentet kommissionen att utnämna ett Europaår för kulturarv, företrädesvis år 2018.
- (19) I sitt yttrande av den 16 april 2015 ⁽²⁾ välkomnar Regionkommittén rådets slutsatser om att man bör överväga ett europeiskt kulturarvsår och framhåller att detta skulle bidra till att man uppnår de gemensamma målen på europeisk nivå.
- (20) Att utnämna ett Europaår för kulturarv är ett effektivt sätt att öka den allmänna medvetenheten, sprida information om god praxis, främja den politiska debatten, forskning och innovation samt förbättra insamlandet och analysen av kvalitativa belägg för och kvantitativa data, däribland statistik, om kulturarvets sociala och ekonomiska konsekvenser. Genom att skapa en miljö som främjar dessa syften samtidigt på unionsnivå, regional och lokal nivå kan starkare synergieffekter och effektivare resursanvändning uppnås. I det avseendet bör kommissionen i tid informera och föra ett nära samarbete med Europaparlamentet, rådet och medlemsstaterna, Regionkommittén och de organ och sammanslutningar som är verksamma på kulturarvsområdet på unionsnivå. I syfte att säkerställa att de aktiviteter som utarbetats för Europaåret för kulturarv har en europeisk dimension uppmanas även medlemsstaterna att samarbeta med varandra.
- (21) Kulturarvet har en viktig roll i flera program på området för yttre förbindelser, framför allt, men inte uteslutande, i Mellanöstern. Att lyfta fram kulturarvets värde blir även en motreaktion på den avsiktliga förstörelsen av kulturskatter i konfliktområden, som tas upp i det gemensamma meddelandet från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen av den 8 juni 2016 med titeln *Mot en EU-strategi för internationella kulturella förbindelser*. Det är viktigt att säkerställa att Europaåret för kulturarv kompletterar initiativ med anknytning till yttre förbindelser som utvecklats inom lämpliga ramar. Åtgärder för att skydda och främja kulturarvet inom relevanta instrument för yttre förbindelser bör, bland annat, återspegla det ömsesidiga intresse som hänger samman med utbytet av erfarenheter och värderingar med tredjeländer. Europaåret för kulturarv kommer att främja ömsesidig kunskap, respekt och förståelse för våra respektive kulturer.
- (22) Kandidatländer och potentiella kandidatländer bör göras delaktiga i de aktiviteter som genomförs under Europaåret för kulturarv. Man bör även sträva efter att engagera länderna inom den europeiska grannskapspolitiken och andra partnerländer i de fall detta är lämpligt. Detta engagemang kan eftersträvas inom de relevanta ramarna för samarbete och dialog, särskilt dialogen om det civila samhället mellan unionen och dessa länder.

⁽¹⁾ Rådets slutsatser om delaktighetsbaserad styrning av kulturarvet (EUT C 463, 23.12.2014, s. 1).

⁽²⁾ Yttrande från Regionkommittén – En integrerad kulturarvsstrategi för Europa (EUT C 195, 12.6.2015, s. 22).

- (23) Att skydda, bevara och stärka Europas kulturarv ingår i målen för befintliga unionsprogram. Därför kan Europaåret för kulturarv genomföras med hjälp av dessa program, i enlighet med befintliga bestämmelser och genom att fastställa prioriteringar för årlig eller flerårig finansiering. Program och politik inom t.ex. kultur, utbildning, jordbruk och landsbygdsutveckling, regional utveckling, social sammanhållning, havsfrågor, miljö, turism, strategin för den digitala inre marknaden, forskning och innovation samt kommunikation bidrar direkt och indirekt till att skydda, stärka och på innovativa sätt återanvända och främja Europas kulturarv, och kan stödja Europaåret för kulturarvet i enlighet med varje områdes respektive rättsliga ramar. Nationella bidrag utöver medfinansiering på unionsnivå kan övervägas, inte minst genom flexibla finansieringsmekanismer såsom offentlig–privata partnerskap eller gräsrotsfinansiering, i syfte att stödja målen för Europaåret för kulturarv.
- (24) Unionens ekonomiska intressen bör skyddas genom proportionella åtgärder under hela utgiftscykeln, inbegripet förebyggande, upptäckt och utredning av oriktigheter, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt, i tillämpliga fall, administrativa och ekonomiska sanktioner.
- (25) I detta beslut fastställs en finansieringsram för hela löptiden för Europaåret för kulturarv, som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (26) Eftersom målen för detta beslut, nämligen att uppmuntra till att dela och sätta värde på Europas kulturarv, öka medvetenheten om en gemensam historia och gemensamma värderingar och stärka känslan av att höra till ett gemensamt europeiskt rum inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom det finns ett behov av gränsöverskridande utbyte av information och spridning av god praxis över hela unionen, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. År 2018 ska utses till *Europaåret för kulturarv* (nedan kallat *Europaåret*).
2. Syftet med Europaåret ska vara att uppmuntra till att dela och sätta värde på Europas kulturarv som en delad resurs, öka medvetenheten om en gemensam historia och gemensamma värderingar och stärka känslan av att höra till ett gemensamt europeiskt rum.

Artikel 2

Mål

1. De övergripande målen med Europaåret ska vara att främja och stödja unionens, medlemsstaternas och de regionala och lokala myndigheternas insatser, i samarbete med kulturarvssektorn och det bredare civila samhället, för att skydda, bevara, återanvända, stärka, värdesätta och främja Europas kulturarv. Europaåret ska särskilt
 - a) bidra till att främja den roll som Europas kulturarv har som en av hörnstenarna för den kulturella mångfalden och interkulturell dialog; det ska, med full respekt för medlemsstaternas behörighet, lyfta fram de bästa sätten att säkerställa att Europas kulturarv bevaras och skyddas och att det kan åtnjutas av en bredare och mer blandad publik, inbegripet genom metoder för publikutveckling och utbildning i kulturarvsfrågor, för att på så sätt främja social inkludering och integration,

⁽¹⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

- b) stärka bidraget från Europas kulturarv till vårt samhälle och vår ekonomi, genom sin direkta och indirekta ekonomiska potential, vilket omfattar förmågan att stödja de kulturella och kreativa sektorerna, däribland små och medelstora företag, att inspirera till kreativitet och innovation, att främja hållbar utveckling och turism, att förbättra social sammanhållning och att skapa långsiktig sysselsättning,
- c) lyfta fram kulturarvet som en viktig del av förbindelserna mellan unionen och tredjeländer genom att bygga på partnerländernas intresse och behov samt på Europas kulturarvsexpertis.

2. Europaåret ska ha följande specifika mål:

- a) Uppmuntra till strategier för kulturarvet som utgår från människan, som är inkluderande, framåtblickande, bättre integrerade, hållbara och sektorsövergripande.
- b) Främja innovativa modeller för delaktighetsbaserad styrning och förvaltning av kulturarvet som inkluderar samtliga aktörer, inklusive myndigheter, kulturarvssektorn, privata aktörer och det civila samhällets organisationer.
- c) Främja debatt, forskning och utbyte av god praxis gällande kvaliteten på bevarande, skydd, innovativ återanvändning och stärkande av kulturarvet och nutida ingrepp i den historiska miljön.
- d) Främja lösningar som gör kulturarvet tillgängligt för alla, inbegripet via digitala medier, genom att undanröja sociala, kulturella och fysiska hinder, med beaktande av personer med särskilda behov.
- e) Lyfta fram och förbättra det positiva bidrag som kulturarvet utgör för samhället och ekonomin genom forskning och innovation, bland annat genom att stärka detta bidrags evidensbas på unionsnivå.
- f) Uppmuntra till synergier mellan kulturarvs- och miljöpolitik genom integrering av kulturarvet i miljö-, arkitektur- och planeringspolitik samt genom främjande av energieffektivitet.
- g) Uppmuntra till regionala och lokala utvecklingsstrategier som nyttjar kulturarvets potential, t.ex. genom att främja hållbar turism.
- h) Stödja utvecklingen av specialiserade färdigheter och förbättra förvaltningen och överföringen av kunskap inom kulturarvssektorn, samtidigt som den digitala utvecklingen och konsekvenserna av detta beaktas.
- i) Lyfta fram kulturarvet som en inspirationskälla för nutida skapande och innovation och understryka potentialen för korsbefruktnings och större interaktion mellan kulturarvssektorn och andra kulturella och kreativa sektorer.
- j) Öka medvetenheten om hur viktigt Europas kulturarv är genom utbildning och livslångt lärande, särskilt genom fokus på barn, ungdomar och äldre, lokala samhällen och grupper som är svåra att nå.
- k) Lyfta fram potentialen med samarbete i kulturarvsfrågor för att utveckla starkare band inom unionen och till länder utanför unionen och för att uppmuntra till interkulturell dialog, försoning efter konflikter och förebyggande av konflikter.
- l) Främja forskning och innovation med avseende på kulturarv, och underlätta användning och tillämpning av forskningsresultat för samtliga intressenter, särskilt myndigheter och den privata sektorn, samt underlätta spridningen av forskningsresultat till en bredare publik.
- m) Uppmuntra till synergier mellan unionen och medlemsstaterna, bland annat genom att stärka insatser för att stoppa den olagliga handeln med kulturföremål.
- n) Uppmärksamma, under 2018, viktiga händelser av symbolisk betydelse för Europas historia och kulturarv.

*Artikel 3***Åtgärdernas innehåll**

1. De åtgärder som ska vidtas för att uppnå målen i artikel 2 ska omfatta följande verksamhet på unionsnivå, på nationell, regional eller lokal nivå med anknytning till Europaårets mål:
 - a) Initiativ och evenemang för att främja debatten och öka medvetenheten om hur viktigt kulturarvet är och vilket värde det har samt för att underlätta för medborgare och aktörer att engagera sig.
 - b) Information, utställningar, utbildning och medvetandegörande kampanjer i syfte att förmedla värden såsom mångfald och interkulturell dialog med hjälp av evidens från Europas rika kulturarv och stimulera allmänhetens bidrag till att skydda och förvalta kulturarvet samt mer allmänt till att uppnå Europaårets mål.
 - c) Dela erfarenheter och god praxis mellan nationella, regionala och lokala förvaltningar och andra organisationer och sprida information om kulturarvet, inklusive via Europeana.
 - d) Genomföra studier och aktiviteter inom forskning och innovation samt sprida resultaten från dessa på europeisk eller nationell nivå.
 - e) Främja projekt och nätverk med anknytning till Europaåret, inklusive via media och sociala nätverk.
2. Kommissionen och medlemsstaterna får på unionsnivå respektive på nationell nivå ta fram andra aktiviteter än de som avses i punkt 1, under förutsättning att de bidrar till att de mål för Europaåret som anges i artikel 2 uppnås.
3. Unionens institutioner och organ samt medlemsstaterna får på unionsnivå respektive på nationell nivå hänvisa till Europaåret och dess logotyp vid marknadsföring av sådana aktiviteter som avses i punkterna 1 och 2.

*Artikel 4***Samordning på medlemsstatsnivå**

Medlemsstaterna ska ha ansvar för organisationen av deltagandet i Europaåret på nationell nivå. Medlemsstaterna ska för detta ändamål utse nationella samordningsorgan. De nationella samordningsorganen ska ansvara för att de relevanta aktiviteterna samordnas på nationell nivå.

*Artikel 5***Samordning på unionsnivå**

1. Kommissionen ska regelbundet sammankalla möten för de nationella samordningsorganen för att samordna genomförandet av Europaåret. Mötena ska även tjäna till att utbyta information om genomförandet av Europaåret på nationell nivå och unionsnivå; företrädare för Europaparlamentet får delta i dessa möten som observatörer.
2. Samordningen av Europaåret på unionsnivå ska präglas av ett övergripande förhållningssätt med målet att skapa synergier mellan olika unionsprogram och unionsinitiativ som finansierar projekt på kulturarvsområdet.
3. Kommissionen ska sammankalla till regelbundna möten med aktörer och företrädare för organisationer eller organ som är verksamma inom kulturarvsområdet, däribland befintliga transnationella kulturella nätverk och relevanta icke-statliga organisationer samt ungdomsorganisationer, som ska bistå kommissionen i genomförandet av Europaåret på unionsnivå.

*Artikel 6***Internationellt samarbete**

Kommissionen ska inom ramen för Europaåret samarbeta med lämpliga internationella organisationer, framför allt Europarådet och Unesco, och se till att unionens deltagande framgår tydligt.

*Artikel 7***Skydd av unionens ekonomiska intressen**

1. När åtgärder som finansieras enligt detta beslut genomförs, ska kommissionen vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom verkkningsfulla kontroller och inspektioner och, om oriktigheter uppdagas, med återkrävande av felaktigt utbetalda belopp och om lämpligt med effektiva, proportionella och avskräckande administrativa eller ekonomiska sanktioner.
2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller och inspektioner på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering inom ramen för detta beslut.
3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får genomföra utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på plats, i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽²⁾ i syfte att fastställa huruvida det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med ett avtal eller beslut om bidrag eller ett kontrakt som finansieras genom detta beslut.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska samarbetsavtal med tredjeland och med internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut som följer av genomförandet av det här beslutet innehålla bestämmelser som uttryckligen tillerkänner kommissionen, revisionsrätten och Olaf rätten att utföra sådan revision och genomföra sådana utredningar inom ramen för sina respektive behörigheter.

*Artikel 8***Finansiering**

Medfinansiering på unionsnivå av aktiviteter för genomförande av Europaåret ska följa de tillämpliga reglerna och, inom de befintliga möjligheterna för fastställande av prioriteringar på årlig eller flerårig grund, överensstämma med de befintliga programmen, däribland programmet Kreativa Europa. När så är lämpligt kan även andra program och politiska åtgärder, enligt deras befintliga juridiska och finansiella bestämmelser, stödja Europaåret.

*Artikel 9***Budget**

Finansieringsramen för genomförandet av detta beslut under perioden 1 januari 2017–31 december 2018 ska vara 8 miljoner EUR.

De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

*Artikel 10***Övervakning och utvärdering**

Senast den 31 december 2019 ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om genomförandet, resultaten och den övergripande bedömningen av de initiativ som avses i detta beslut. Rapporten ska inkludera idéer om ytterligare gemensamma initiativ på kulturarvsområdet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

*Artikel 11***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Strasbourg den 17 maj 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

C. ABELA

Ordförande

GEMENSAMT UTTALANDE AV EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

I enlighet med artikel 9 i detta beslut är finansieringsramen för genomförandet av Europaåret för kulturarv (2018) fastställd till 8 miljoner EUR. För att täcka förberedelserna inför Europaåret för kulturarv kommer 1 miljon EUR att finansieras av befintliga budgetanslag i 2017 års budget. Vad avser 2018 års budget kommer 7 miljoner EUR att reserveras för Europaåret för kulturarv och synliggöras i en budgetpost. Av den summan kommer 3 miljoner EUR att tas från medel som för närvarande är avsedda för programmet Kreativa Europa och 4 miljoner EUR att omprioriteras från andra befintliga resurser, utan att befintliga marginaler används, och utan att det påverkar budgetmyndighetens befogenheter.

UTTALANDE AV KOMMISSIONEN

Kommissionen noterar överenskommelsen mellan medlagstiftarna om att införa en finansieringsram på 8 miljoner EUR i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets beslut om ett Europaår för kulturarv (2018). Kommissionen erinrar om att det är budgetmyndighetens befogenhet att godkänna anslagsbelopp i den årliga budgeten, i enlighet med artikel 314 i EUF-fördraget.

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

Information om ikraftträdandet av partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Cooköarnas regering

Ett partnerskapsavtal om hållbart fiske och det genomförandeprotokoll som fogas till avtalet undertecknades av Europeiska unionen och Cooköarna i Bryssel den 3 maj 2016 respektive i Avarua den 14 oktober 2016.

Europeiska unionen anmälde den 28 februari 2017 att man hade slutfört de interna förfaranden som krävs för att avtalet ska kunna träda i kraft. Cooköarna anmälde detsamma den 10 maj 2017.

Avtalet trädde därför i kraft den 10 maj 2017 i enlighet med artikel 17 i detta.

RÅDETS BESLUT (EU) 2017/865**av den 11 maj 2017****om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet vad avser frågor som rör straffrättsligt samarbete**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 82.2 och 83.1 jämförda med artikel 218.5,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Unionen deltog tillsammans med medlemsstaterna som observatör i förhandlingarna om Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (nedan kallad *konventionen*), vilken antogs av Europarådets ministerkommitté den 7 april 2011. Konventionen öppnades för undertecknande den 11 maj 2011.
- (2) I enlighet med artikel 75 i konventionen är den öppen för undertecknande av unionen.
- (3) Konventionen skapar en övergripande och mångfacetterad rättslig ram för att skydda kvinnor mot alla former av våld. Den syftar till att förebygga, lagföra och avskaffa våld mot kvinnor och flickor samt våld i hemmet. Den inbegriper en lång rad åtgärder, allt från datainsamling och medvetandehöjande åtgärder till rättsliga åtgärder för att kriminalisera olika former av våld mot kvinnor. Konventionen innefattar åtgärder till skydd för brottsoffer och stödtjänster och behandlar könsrelaterat våld i samband med asyl och migration. Genom konventionen inrättas en särskild övervakningsmekanism, som ska säkerställa att parterna verkligen genomför dess bestämmelser.
- (4) Undertecknandet av konventionen på unionens vägnar kommer att bidra till uppnåendet av jämställdhet mellan kvinnor och män på alla områden, vilket är ett huvudmål och en värdering som unionen ska förverkliga i all sin verksamhet, i enlighet med artiklarna 2 och 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), artikel 8 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) samt artikel 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Våld mot kvinnor är en kränkning av deras mänskliga rättigheter och en extrem form av diskriminering, som har sina rötter i bristande jämställdhet och bidrar till att upprätthålla och stärka den. Genom att åta sig att tillämpa konventionen bekräftar unionen sitt engagemang i kampen mot våld mot kvinnor inom sitt territorium och globalt, samt stärker sina nuvarande politiska insatser och det omfattande befintliga rättsliga ramverket på straffprocesslagstiftningens område som är av särskild betydelse för kvinnor och flickor.
- (5) Både unionen och dess medlemsstater har befogenhet på de områden som konventionen omfattar.
- (6) Konventionen bör undertecknas på unionens vägnar vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete i den utsträckning konventionen kan påverka gemensamma regler eller ändra deras räckvidd. Detta gäller särskilt vissa bestämmelser i konventionen som rör straffrättsligt samarbete och bestämmelser i konventionen som rör asyl och non-refoulement. Medlemsstaterna behåller sin befogenhet i den utsträckning konventionen inte påverkar gemensamma regler eller ändrar deras räckvidd.
- (7) Unionen har även exklusiv befogenhet att godkänna de skyldigheter som fastställs i konventionen när det gäller egna institutioner och offentlig förvaltning.
- (8) Eftersom unionens befogenhet och medlemsstaternas befogenheter är sammanlänkade, bör unionen bli part i konventionen jämsides med medlemsstaterna, så att de tillsammans kan fullgöra skyldigheterna i konventionen och utöva de rättigheter som tillfaller dem på ett enhetligt sätt.

- (9) Detta beslut avser bestämmelserna i konventionen om straffrättsligt samarbete i den mån dessa bestämmelser kan påverka gemensamma regler eller ändra deras räckvidd. Det avser inte artiklarna 60 och 61 i konventionen, vilka behandlas i ett separat rådsbeslut om undertecknande, som kommer att antas parallellt med det här beslutet.
- (10) Irland och Förenade kungariket är bundna av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU ⁽¹⁾ och 2011/93/EU ⁽²⁾ och deltar därför i antagandet av detta beslut.
- (11) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (12) Konventionen bör undertecknas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet vad avser frågor som rör straffrättsligt samarbete bemyndigas härmed, med förbehåll för att nämnda konvention ingås ⁽³⁾.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som ska ha rätt att underteckna konventionen på unionens vägnar.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 11 maj 2017.

På rådets vägnar

R. GALDES

Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF (EUT L 101, 15.4.2011, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF (EUT L 335, 17.12.2011, s. 1).

⁽³⁾ Texten till konventionen kommer att offentliggöras tillsammans med beslutet om konventionens ingående.

RÅDETS BESLUT (EU) 2017/866**av den 11 maj 2017****om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet vad avser asyl och non-refoulement**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 78.2 jämförd med artikel 218.5,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Unionen deltog tillsammans med medlemsstaterna som observatör i förhandlingarna om Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (nedan kallad *konventionen*), vilken antogs av Europarådets ministerkommitté den 7 april 2011. Konventionen öppnades för undertecknande den 11 maj 2011.
- (2) I enlighet med artikel 75 i konventionen är den öppen för undertecknande av unionen.
- (3) Konventionen skapar en övergripande och mångfacetterad rättslig ram för att skydda kvinnor mot alla former av våld. Den syftar till att förebygga, lagföra och avskaffa våld mot kvinnor och flickor samt våld i hemmet. Den inbegriper en lång rad åtgärder, allt från datainsamling och medvetandehöjande åtgärder till rättsliga åtgärder för att kriminalisera olika former av våld mot kvinnor. Konventionen innefattar åtgärder till skydd för brottsoffer och stödtjänster och behandlar könsrelaterat våld i samband med asyl och migration. Genom konventionen inrättas en särskild övervakningsmekanism, som ska säkerställa att parterna verkligen genomför dess bestämmelser.
- (4) Undertecknandet av konventionen på unionens vägnar kommer att bidra till uppnåendet av jämställdhet mellan kvinnor och män på alla områden, vilket är ett huvudmål och en värdering som unionen ska förverkliga i all sin verksamhet, i enlighet med artiklarna 2 och 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), artikel 8 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) samt artikel 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Våld mot kvinnor är en kränkning av deras mänskliga rättigheter och en extrem form av diskriminering, som har sina rötter i bristande jämställdhet och bidrar till att upprätthålla och stärka den. Genom att åta sig att tillämpa konventionen bekräftar unionen sitt engagemang i kampen mot våld mot kvinnor inom sitt territorium och globalt, samt stärker sina nuvarande politiska insatser och det omfattande befintliga rättsliga ramverket på straffprocesslagstiftningens område som är av särskild betydelse för kvinnor och flickor.
- (5) Både unionen och dess medlemsstater har befogenhet på de områden som konventionen omfattar.
- (6) Konventionen bör undertecknas på unionens vägnar vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete i den utsträckning konventionen kan påverka gemensamma regler eller ändra deras räckvidd. Detta gäller särskilt vissa bestämmelser i konventionen som rör straffrättsligt samarbete och bestämmelser i konventionen som rör asyl och non-refoulement. Medlemsstaterna behåller sin befogenhet i den utsträckning konventionen inte påverkar gemensamma regler eller ändrar deras räckvidd.
- (7) Unionen har även exklusiv befogenhet att godkänna de skyldigheter som fastställs i konventionen när det gäller egna institutioner och offentlig förvaltning.
- (8) Eftersom unionens befogenhet och medlemsstaternas befogenheter är sammanlänkade, bör unionen bli part i konventionen jämsides med medlemsstaterna, så att de tillsammans kan fullgöra skyldigheterna i konventionen och utöva de rättigheter som tillfaller dem på ett enhetligt sätt.

- (9) Detta beslut avser enbart artiklarna 60 och 61 i konventionen. Det avser inte bestämmelserna i konventionen om straffrättsligt samarbete, vilka behandlas i ett separat rådsbeslut om undertecknande, som kommer att antas parallellt med det här beslutet.
- (10) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta beslut som inte är bindande för eller tillämpligt på dem.
- (11) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (12) Konventionen bör undertecknas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet på unionens vägnar vad avser asyl och non-refoulement bemyndigas härmed, med förbehåll för att nämnda konvention ingås ⁽¹⁾.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som ska ha rätt att underteckna konventionen på unionens vägnar.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 11 maj 2017.

På rådets vägnar
R. GALDES
Ordförande

⁽¹⁾ Texten till konventionen kommer att offentliggöras tillsammans med beslutet om konventionens ingående.

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2017/867

av den 7 februari 2017

om klasser av arrangemang som ska skyddas vid en delvis egendomsöverföring enligt artikel 76 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 ⁽¹⁾, särskilt artikel 76, och

av följande skäl:

- (1) Enligt direktiv 2014/59/EU är medlemsstaterna skyldiga att säkerställa att vissa klasser av arrangemang skyddas i samband med delvis överföring av tillgångar, rättigheter och åtaganden (i det direktivet kallat *skulder eller skyldigheter*) i ett institut som är under resolution. Samma skydd krävs när en resolutionsmyndighet tvingar fram ändringar av villkoren i ett avtal som det institut som är under resolution är part i. Syftet med detta skydd är att när en delvis överföring eller avtalsändring har genomförts förhindra att tillgångar, rättigheter och åtaganden som till följd av sådana arrangemang är sammankopplade med varandra delas upp.
- (2) För att säkerställa att detta skydd tillämpas på rätt sätt är det nödvändigt att fastställa exakt vilka typer av arrangemang som ingår i var och en av de klasser som anges i direktiv 2014/59/EU. Den lämpligaste metoden för detta är att fastställa detaljerade regler och definitioner utöver de som anges i direktiv 2014/59/EU. Detta är att föredra framför en förteckning över särskilda arrangemang som får ingå enligt medlemsstaternas olika nationella lagar, eftersom det skulle vara svårt att göra en sådan förteckning fullständig och den skulle behöva uppdateras kontinuerligt. Denna förordning bör därför förtydliga och om nödvändigt begränsa tillämpningsområdet för de olika former av skydd som föreskrivs i direktiv 2014/59/EU för varje klass av arrangemang.
- (3) De olika klasser av arrangemang som anges i artikel 76.2 i direktiv 2014/59/EU beskrivs närmare i varierande grad: vissa klasser specificeras fullt ut, medan andra anges i mer vaga termer. Vissa klasser avser dessutom en typ av avtalsförhållande och åtagande eller en begränsad uppsättning avtalsförhållanden och åtaganden, medan andra omfattar ett större antal och ett obestämt urval avtalsåtaganden, transaktioner och förhållanden. De sistnämnda klasserna kan potentiellt omfatta alla rättsliga förhållanden och avtalsförhållanden mellan ett institut och ett eller flera av dess motparter. Om dessa klasser av arrangemang fick ett fullständigt skydd kan det bli svårt för resolutionsmyndigheter att genomföra delvisa överföringar, om det ens skulle vara möjligt. Ett alltför omfattande skydd som potentiellt kan omfatta alla tillgångar, rättigheter och åtaganden mellan ett institut och dess motparter bör därför undvikas.
- (4) Vissa klasser av skyddade arrangemang definieras i mer allmänna ordalag i direktiv 2014/59/EU. För att öka säkerheten i fråga om tillämpningsområde, nämligen i förhållande till arrangemang om säkerheter, kvittningsavtal eller nettningsavtal och avtal om strukturerad finansiering, bör dessa klasser specificeras närmare. Denna förordning bör inte hindra att resolutionsmyndigheter i samband med enskilda delvisa överföringar skyddar

⁽¹⁾ EUT L 173, 12.6.2014, s. 190.

kvittnings- och nettningsavtal som har godkänts för riskreducerande ändamål enligt tillämpliga tillsynsregler om skyddet, i synnerhet genom att inte möjliggöra separering, är en förutsättning för detta godkännande. Resolutionsmyndigheterna bör få fatta beslut om ett sådant utvidgat skydd i enskilda resolutionsärenden.

- (5) Institutets motparter kan komma överens om ett generellt kvittningsavtal som omfattar alla rättigheter och åtaganden mellan parterna. Denna typ av avtal skulle innebära att alla åtaganden mellan parterna skulle skyddas mot att separeras från varandra. Detta skulle göra det omöjligt att hantera en delvis överföring avseende denna motpart och i allmänhet äventyra möjligheterna att använda verktyget över huvud taget, eftersom resolutionsmyndigheterna kanske inte kan urskilja vilka åtaganden som omfattas av arrangemangen och vilka som inte gör det. Det bör därför ytterligare förtydligas att generella nettnings- och kvittningsavtal, som omfattar samtliga tillgångar, rättigheter och åtaganden mellan parterna, inte bör räknas som skyddade arrangemang.
- (6) Artikel 80 i direktiv 2014/59/EU innebär att eventuella inskränkningar av räckvidden för definitionerna av skyddade arrangemang enligt artikel 76.2 i direktiv 2014/59/EU inte bör påverka system för handel, clearing och avveckling, om dessa system omfattas av artikel 2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG ⁽¹⁾. Resolutionsmyndigheter bör därför vara skyldiga att skydda alla typer av arrangemang som avses i artikel 76.2 i direktiv 2014/59/EU som är kopplade till en motparts verksamhet som central motpart. Detta omfattar, men är inte begränsat till, verksamhet som omfattas av en obeståndsfond enligt artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ⁽²⁾.
- (7) Detsamma gäller tillgångar, rättigheter och åtaganden avseende betalningssystem eller system för värdepappersavveckling. Eftersom nettningsavtal som omfattas av direktiv 98/26/EU skyddas vid insolvens bör de av följdrättighetsskäl även skyddas enligt artikel 76 i direktiv 2014/59/EU. Det är emellertid lämpligt att utvidga tillämpningsområdet för skyddet enligt artikel 76.2 i det direktivet till att i tillämpliga fall omfatta alla arrangemang med betalningssystem eller system för värdepappersavveckling och därmed förbunden verksamhet.
- (8) Behovet av att närmare ange tillämpningsområdet för det arrangemang som i vissa fall omfattas av skyddsåtgärder enligt artikel 76.2 i direktiv 2014/59/EU bör i allmänhet inte hindra att resolutionsmyndigheter skyddar alla klasser av arrangemang som kan inordnas i någon av kategorierna i den artikeln och som i insolvensförfaranden skyddas mot åtskillnad av tillgångar, rättigheter och åtaganden som omfattas av dessa avtal enligt nationell insolvenslagstiftning, inbegripet det nationella införlivandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG ⁽³⁾. Detta är fallet om en borgenär fortfarande skulle åtnjuta de rättigheter som följer av arrangemanget såvida inte hela transaktionen förklarades ogiltig enligt den nationella insolvenslagstiftningen. Detta gäller särskilt arrangemang om säkerheter och kvittnings- och nettningsavtal som skyddas enligt nationella insolvenslagstiftning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i direktiv 2014/59/EU gälla. Även följande definitioner ska gälla:

1. *värdepapperisering*: värdepapperisering enligt definitionen i artikel 4.1.61 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁴⁾.
2. *avtalsgrundade nettningsavtal*: avtalsgrundade nettningsavtal enligt definitionen i artikel 295 i förordning (EU) nr 575/2013.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EUT L 166, 11.6.1998, s. 45).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut (EUT L 125, 5.5.2001, s. 15).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

*Artikel 2***Villkor relaterade till arrangemang om säkerheter, inbegripet transaktioner för värdepappersfinansiering**

Arrangemang om säkerheter enligt artikel 76.2 a i direktiv 2014/59/EU ska omfatta följande:

1. Arrangemang som fastställer säkerheter, borgen och garantiförbindelser.
2. Panträtter och andra säkerhetsrätter i fast egendom.
3. Transaktioner för värdepappersutlåning som inte leder till fullständig överföring av äganderätten till säkerheten och som innebär att en part (långgivaren) lånar ut värdepapper till den andra parten (låntagaren) mot en avgift eller ränta och i vilka långgivaren ställer säkerhet till långgivaren under lånets löptid.

Arrangemang om säkerheter ska endast räknas som säkerhetsarrangemang enligt artikel 76.2 a i direktiv 2014/59/EU om de rättigheter eller tillgångar som säkerhetsrätten är knutna till eller skulle vara knutna till vid grund för ianspråktagande är tillräckligt identifierade eller möjliga att identifiera i enlighet med villkoren för arrangemanget och tillämplig nationell lag.

*Artikel 3***Villkor relaterade till kvittningsavtal**

1. Kvittningsavtal som ingåtts mellan ett institut och en enda motpart ska räknas som sådana kvittningsavtal som avses i artikel 76.2 c i direktiv 2014/59/EU om de rör rättigheter och åtaganden som är en följd av finansiella avtal eller derivat.
2. Kvittningsavtal som ingåtts mellan ett institut och en eller flera motparter ska räknas som sådana kvittningsavtal som avses i artikel 76.2 c i direktiv 2014/59/EU under någon av följande omständigheter:
 - a) Om avtalet har anknytning till motpartens verksamhet som central motpart, särskilt för verksamhet som omfattas av en sådan obeståndsfond som avses i artikel 42 i förordning (EU) nr 648/2012.
 - b) Om avtalet rör rättigheter och åtaganden gentemot de system som definieras i artikel 2 a i direktiv 98/26/EG eller andra system för betalningar eller värdepappersavveckling och har anknytning till deras verksamhet som system för betalningar eller värdepappersavveckling.
3. Resolutionsmyndigheterna får i enskilda fall besluta att kvittningsavtal som ingåtts mellan ett institut och en eller flera motparter, i den mån de rör andra typer av rättigheter och åtaganden än de som avses i punkterna 1 och 2, ska räknas som kvittningsavtal enligt artikel 76.2 c i direktiv 2014/59/EU, om avtalen har godkänts för riskreducerande ändamål enligt tillämpliga tillsynsregler och skyddet, i synnerhet genom att inte möjliggöra separering, är en förutsättning för detta godkännande.

*Artikel 4***Villkor relaterade till nettningsavtal**

1. Avtalsgrundade nettningsavtal som ingåtts mellan institutet och en enda motpart ska räknas som nettningsavtal enligt artikel 76.2 d i direktiv 2014/59/EU om de rör rättigheter och åtaganden till följd av finansiella avtal eller derivat.
2. Avtalsgrundade nettningsavtal som ingåtts mellan institutet och en eller flera motparter ska räknas som nettningsavtal enligt artikel 76.2 d i direktiv 2014/59/EU under någon av följande omständigheter:
 - a) Om avtalet har anknytning till motpartens verksamhet som central motpart, särskilt för verksamhet som omfattas av en sådan obeståndsfond som avses i artikel 42 i förordning (EU) nr 648/2012.
 - b) Om avtalet rör rättigheter och åtaganden gentemot de system som definieras i artikel 2 a i direktiv 98/26/EG eller andra system för betalningar eller värdepappersavveckling och har anknytning till deras verksamhet som system för betalningar eller värdepappersavveckling.

3. Resolutionsmyndigheterna får i enskilda fall besluta att nettningsavtal som ingåtts mellan ett institut och en eller flera motparter får räknas som ett nettningsavtal enligt artikel 76.2 d i direktiv 2014/59/EU om de är godkända för riskreducerande ändamål enligt tillämpliga tillsynsregler och om skyddet i fråga, särskilt genom att inte möjliggöra avskiljande, är en förutsättning för detta godkännande.

Artikel 5

Allmänna villkor för arrangemang om säkerheter, kvittnings- och nettningsavtal och avtal om strukturerad finansiering

1. Artiklarna 2, 3 och 4 påverkar inte resolutionsmyndigheternas befogenheter att
 - a) skydda alla typer av arrangemang som kan inordnas i någon av klasserna i artikel 76.2 a, c, d eller f i direktiv 2014/59/EU och som i normala insolvensförfaranden är skyddade mot tillfällig eller permanent separering, upphävande eller indragande av tillgångar, rättigheter och åtaganden som omfattas av dessa arrangemang i den nationella insolvenslagstiftningen, inbegripet det nationella införlivandet av direktiv 2001/24/EG,
 - b) skydda alla typer av arrangemang som inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 76.2 i direktiv 2014/59/EU och som i normala insolvensförfaranden är skyddade mot ett tillfälligt eller permanent avskiljande, upphävande eller indragande av tillgångar, rättigheter och åtaganden som omfattas av dessa arrangemang i den nationella insolvenslagstiftningen, inbegripet det nationella införlivandet av direktiv 2001/24/EG.
2. Resolutionsmyndigheterna får från det skydd som ges genom artikel 76.1 i direktiv 2014/59/EU i enskilda fall undanta arrangemang om säkerheter eller kvittnings- och nettningsavtal som rör avtal i vilka det finns en klausul som, i händelse av att en motpart fallerar, tillåter att en motpart som inte har fallerat bara gör begränsade betalningar eller inga betalningar alls till den fallerande partens konkursbo, även om den fallerande parten är en nettoborgenär.

Artikel 6

Villkor relaterade till avtal om strukturerad finansiering, inbegripet värdepapperiseringar och instrument som används för säkringsändamål

1. Avtal om strukturerad finansiering enligt artikel 76.2 f i direktiv 2014/59/EU ska omfatta följande:
 - a) Värdepapperiseringar i vilka de underliggande exponeringarna har placerats i olika trancher och hela äganderätten överförs från originatorns balansräkning till institutet eller enheten under resolution (äkte värdepapperisering).
 - b) Värdepapperisering genom avtalsinstrument, där de underliggande tillgångarna ligger kvar i balansräkningen för det institut eller den enhet som är under resolution (syntetisk värdepapperisering).

Vid äkte värdepapperiseringar ska varje roll som originatorn har i strukturen – inbegripet att betala amorteringar och ränta på lånen, sörja för eventuellt riskskydd eller tillhandahålla likviditet – betraktas som ett åtagande som är en del av avtalet om strukturerad finansiering.

Vid syntetisk värdepapperisering ska säkerhetsrätten endast betraktas som en rättighet som ingår i avtalet om strukturerad finansiering om den är knuten till särskilda tillgångar som är tillräckligt identifierade eller möjliga att identifiera i enlighet med villkoren för arrangemanget och tillämplig nationell lag.

2. Avtal som utgör en värdepapperiseringsstruktur med ömsesidiga förhållanden mellan originatorer, emittenter, förtroendemän (trustees), låneförvaltare, likviditetsförvaltare samt swap- och kreditskyddsmotparter, ska anses ingå i avtal om strukturerad finansiering om dessa ömsesidiga förhållanden är direkt knutna till de underliggande tillgångar och betalningar som ska göras från de intäkter som genereras av dessa tillgångar för innehavarna av de strukturerade instrumenten. Dessa ömsesidiga förhållanden omfattar åtaganden och rättigheter avseende de underliggande tillgångarna, åtaganden enligt de emitterade instrumenten och arrangemang om säkerheter, inbegripet derivattransaktioner, som krävs för att upprätthålla betalningsflödet i samband med dessa åtaganden.

3. Punkt 2 ska inte påverka resolutionsmyndighetens befogenhet att från fall till fall och med hänsyn till den särskilda strukturen hos avtalet om strukturerad finansiering enligt artikel 76.2 f i direktiv 2014/59/EU besluta att andra avtal mellan parterna än de som avses i punkt 2, t.ex. avtal om förvaltning av lån, som inte är direkt knutna till de underliggande tillgångarna och de betalningar som ska göras, ingår i sådana avtal om strukturerad finansiering.

*Artikel 7***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 februari 2017.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNKER

Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2017/868**av den 19 maj 2017****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.
- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 maj 2017.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör

Generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	MA	119,1
	TN	158,2
	TR	94,0
	ZZ	123,8
0709 93 10	TR	131,2
	ZZ	131,2
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	58,9
	MA	58,6
	TR	41,8
	ZA	88,5
	ZZ	62,0
0805 50 10	AR	123,2
	TR	65,0
	ZA	207,1
	ZZ	131,8
0808 10 80	AR	94,0
	BR	115,9
	CL	126,4
	CN	145,5
	NZ	158,4
	US	107,1
	ZA	100,2
	ZZ	121,1

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 1106/2012 av den 27 november 2012 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater vad gäller uppdateringen av nomenklaturen avseende länder och territorier (EUT L 328, 28.11.2012, s. 7). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU, Euratom) 2017/869

av den 16 maj 2017

om utnämning av en ledamot av revisionsrätten

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 286.2,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,

med beaktande av Ungerns förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Mandattiden för Szabolcs FAZAKAS löpte ut den 6 maj 2016.

(2) En ny ledamot bör därför utses.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ildikó GÁLL-PELCZ utses härmed till ledamot av revisionsrätten för perioden 1 september 2017–31 augusti 2023.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 16 maj 2017.

På rådets vägnar

L. GRECH

Ordförande

⁽¹⁾ Yttrande av den 27 april 2017 (ännu ej offentliggjort i EUT).

RÄTTELSE

Rättelse till kommissionens förordning (EU) 2017/693 av den 7 april 2017 om ändring av bilagorna II, III och V till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 vad gäller gränsvärden för bitertanol, klormekvat and tebufenpyrad i eller på vissa produkter

(Europeiska unionens officiella tidning L 101 av den 13 april 2017)

Sidan 12, bilagan, punkt 1b, tabellen, kolumnen för "klormekvat" i bilaga II till förordning (EG) nr 396/2005, kodnumren 1030000–1030990:

I stället för:

"1030000	Fågelägg	0,01 (*)
1030010	Höns	
1030020	Anka	
1030030	Gås	
1030040	Vaktel	
1030990	Övriga	

ska det stå:

"1030000	Fågelägg	0,1".
1030010	Höns	
1030020	Anka	
1030030	Gås	
1030040	Vaktel	
1030990	Övriga	

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV